

ning og erstatter Traktatafslutning paa dette Omraade mellem Danmark og andre Nationer med Ratifikation af det foreliggende Konventionsforslag, har Regeringen ment det heldigt og rigtigt som Led i vort Samarbejde med Arbejdsbureauet og Arbejdskonferencerne, som aarligt afholdes i Genève, at foreslaa, at Danmark ratificerer det foreliggende Konventionsudkast.

Kun paa eet Punkt synes det at betyde en Videreførelse af den danske Ulykkesforsikringslovgivning, idet Konventionsudkastets Artikel 9 udtrykkelig siger, at „ethvert Medlem af den internationale Arbejdsorganisation, som ratificerer denne Konvention, forpligter sig til at bringe den i Anvendelse i sine Kolonier, Besiddelser og Protektorater i Overensstemmelse med Bestemmelsen i Versailles-Traktatens Artikel 421 og de tilsvarende Artikler i de andre Fredstraktater“. Man kunde formene, at dette vilde betyde, at vi fik Pligt til at udvide den gældende Ulykkesforsikringslovgivning til ogsaa at omfatte Grønland og Grønlanderne. Med Hensyn til Grønland siges det jo udtrykkelig i den gældende Ulykkesforsikringslovs § 7, at Ministeriet for Sundhedsvæsen træffer Bestemmelse om, i hvilket Omfang denne Lov skal komme til Anvendelse paa Arbejdere, der midlertidig beskæftiges i Grønland i Virksomheder, der har Sæde eller Styrelse her i Landet. Udover denne citerede Bestemmelse er Ulykkesforsikringslovgivningen ikke bragt i Virksomhed i Grønland, og derfor kunde maaske enkelte Medlemmer nære Betænkelse ved Ratifikation under Hensyn til selve den indfødte grønlandske Befolkning, paa hvilken den her i Landet gældende Ulykkesforsikringslovgivning sikkert ikke uændret vil kunne anvendes.

Men vi har stedse ved Ratifikation af Konventioner, som er vedtaget paa de internationale Arbejdskonferencer, gjort opmærksom paa, at Grønland paa disse Omraader holdtes udenfor, og det har man hidtil akkviesceret ved fra Bureauets og Konferencernes Side. Det er Hensigten at gøre det samme, saafremt den høje Rigsdag maatte erklære sig rede til at ratificere den her omtalte Konvention. Dette Forbehold med Hensyn til Grønland er da ogsaa i nøje Overensstemmelse med Artikel 421 i Versailles-Traktaten, i hvilken det udtrykkelig siges, at Medlemmerne kun er forpligtede til at lade de Konventioner, som de har givet Tilslutning til, træde i Kraft i Kolonier, Protektorater og Besiddelser, for saa vidt det er muligt at tilpasse Konventionen efter de lokale Forhold i disse. Protektorater,

Kolonier eller Besiddelser, og dette er alt-saa praktisk talt endnu ikke muligt, hvad den indfødte grønlandske Befolkning angaar.

Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage dette Forslag til Ratifikation som et Led i det internationale Samarbejde, som i Henhold til Versailles-Traktaten og vort Medlemsskab af Folkeforbundet ogsaa for vort Vedkommende er tilvejebragt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har Ordet for at forelægge det i Gaar anmeldte Lovforslag om midlertidig Krisehjælp til arbejdsløse.

Einer Jensen: Jeg skal tillade mig at forelægge *Forslag til Lov om midlertidig Krisehjælp til arbejdsløse*. Allerede i For sommeren, da vi behandlede Lovforslaget vedrørende Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, pegede jeg paa den Situation, der vilde opstaa den 1. Oktober, naar den ekstraordinære Hjælp hørte op. Ved den paagældende Lov blev der givet Kasserne Adgang til at oprette Krisekasser. Jeg gjorde allerede paa daværende Tidspunkt opmærksom paa, at Kasserne havde en Gæld paa 10 Mill. Kr., og at det derfor maatte siges at være meget usandsynligt, at de kunde paatage sig den Opgave at oprette Krisekasser. Det har ogsaa vist sig gennem Sommeren, at flere Kasser for at opretholde Udbetalingen af den ordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse har maattet udskrive betydelige Ekstrakontingenter. Det er derfor kun ganske faa Kasser, der har kunnet magte den Opgave at oprette Krisekasser, i alt kun 7, omfattende ca. 43 000 Medlemmer. 9 Kasser har foretaget en Udvidelse af Dageantallet, og endelig er der 36 Kasser, der repræsenterer mellem 180 000 og 190 000 Medlemmer, der ikke har kunnet paatage sig den Opgave at oprette en Krisefond.

Naar Arbejdsløsheden nu omfatter ca. 50 000, vil man forstaa, at den Situation, der er skabt pr. 1. Oktober ved, at den ekstraordinære Hjælp er hørt op, hvorved et meget betydeligt Antal, ca. 20 000, har mistet al Understøttelse for denne Arbejdsløshedsperiodes Vedkommende, betyder, at henimod 50 000 danske Medborgere nu er uden Arbejdsløshedsunderstøttelse. Det forekommer mig, at Situationen er saa alvorlig, at der ikke kan være Tvivl om, at der fra Rigsdagens Side maa foretages noget ekstraordinært her. Vi tillader os derfor at stille Forslag om en midlertidig Krisehjælp.